ANUL III. — No. 11. NUMĂRUL 1 LEU 25 MAI 1923.

APARATORII PATRIEI

Organ al Societăţei demobilizaţilor grade inferioare din Prahova

APARE DE 2 ORI PE LUNA

1 LEU | REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA: Calea Câmpinei, No. 3 — Ploeşti | 1 LEU

ABONAMENTE: UN AN Lei 60 — INSERŢII şi RECLAME după învoială

ZIUA EROILOR

Şi astăzi, ca şi eri, ca şi în ceilalţi ani trecuţi, genunchii noştrii s'au îndoit şi, aplecaţi peste mormintele *Eroilor Neamului*, le-am cântat şi ridicat din nou psalmi de preamărire. Şi le-am adus fum de tămâie şi alte miresme să îmbălsameze văzduhul şi cu flori de câmp le-am împodobit acoperământul locaşului de veci.

Odihna lor a fost turburată câteva clipe prin faptul că supraviețuitorii lor, — părinţii, fraţii, soţiile, copii şi neamul întreg — le-au adus prinosul lor de slavă şi recunoştinţă pentru suprema jertfă ce ei şi-au dat-o pe altarul Patriei.

In toate unghiurile ţărei noastre, în ziua „Inălţărei la Ceruri a lui Christ, Mântuitorul Lumei", capetele acoperite cu marama neagră şi sufletele stinghere pentru toată viaţa s'au împreunat cu miresmele de flori şi de tămâie şi sub adierea caldă a vântului de primăvară şi-au dus gândul în fundul criptelor tăcute unde zac cei dragi lor şi scumpi întregului neam.

In această măreaţă zi, mamele şi soţiile şi-au plâns cu lacrămi fierbinţi durerea singurătăţii, iar orfanii slăbiţi şi împovăraţi de lipsurile de toate zilele s'au îmbrăcat şi ei cu haina de compătimire a privirilor celor ce nu le pot ajuta cu nimic: a celor lipsiţi ca şi ei, de multe ori şi de bucăţica de pâine.

Şi se vor fi întrebat poate micuţii: de ce atâta fast pentru tăticul lor, odată pe an? De ce atâtea cântări şi cuvântări de laude? Şi de ce atâta lipsă pentru ei, copiii?

Şi ne întrebăm şi noi, cei săraci cu duhul, cari nu putem cuvânta ales şi bine rânduit, ci vorbim din adâncul inimei. De ce atâta nepăsare? Cum se poate ca această moştenire ce ni-au lăsat-o *Eroii* noştri, această ţară mărită şi dusă cu hotarele acolo unde au fixat-o strămoşii noştrii, cu un neam aşa de răbdător şi cumpătat, să nu aibă oameni destoinici în mijlocul ei cari să pună zăgaz apucăturilor pornite să ne înfrângă?

De ce în clipa când trebuia să ne serbăm *Eroii* să avem altă apăsare pe suflet: să vedem pe mamele *lor*, soţiile *lor*, copiii *lor*, istoviţi, goi şi flămânzi?

Eroii ne-au lăsat o ţară bogată şi totuşi suntem săraci, nu ne lipseşte nimic şi cu toate acestea nu avem tot ce ne trebuie.

Avem atâţea parveniţi şi parvenite cari în această sublimă zi a mărirei mai mult profanează şi săvârşesc o împietate cu venirea lor, de cât să aducă cinstire şi laude celor ce au ştiut să se jertfească pentru binele obştesc. Luxul şi risipa vor contrasta izbitor cu lipsa şi slăbirea celor mulţi şi palizi la faţă.

*

Oh! cutremuraţi-vă şi roşiţi, — dacă mai aveţi un pic de pudoare, — *voi* cei ce nu a-ţi avut ce pierde pentru acest neam şi în mijlocul căruia trăiţi în belşug! Cutremuraţi-vă până în adâncul sufletului, căci inima voastră n'are pentru ce bate, şi cum în vremea vârtejului din anii 1916-17 când s'au măcinat sute şi mii de vieţi aţi ştiut să staţi la adăpost, tot aşa şi astăzi să vă ascundeţi, să nu profanaţi locurile unde se odihnesc cei scumpi nouă.

Lăsaţi făcliile să-şi tremure liniştite luminile lângă crucile de lemn ce-i strejuiesc zi şi noapte. Voi staţi în belşugul vostru pentru care v'aţi furişat în clipa când puteaţi înfrânge moartea.

Steaua voastră nu apunea dacă era destinată preamărirei. Astăzi ea stă ascunsă după norii necinstei. Sunteţi, pentru noi, nişte morţi între vii; sunteţi acei ce aţi plătit blidul lintei cu trădarea! Staţi şi o rumegaţi, rumegaţi-o liniştiţi căci pentru aceasta aţi trăit!

Noi vom împărtăşi lipsa şi nevoile cu urmaşii camarazilor noştri deveniţi eroi. Ne mândrim cu toată lipsa noastră! Vouă însă, răi şi fameni, nu vi se cuvine această mândrie şi la căpătâiul vostru nu va lumina făclia eroilor cari n'au precupeţit nimic. In schimb, trupurile voastre vor fi bine primite de rumegătorii din pământ cari aşteaptă să guste din belşug şi odihnă...

Crucea voastră nu va primi jerba de flori a laudei unui neam întreg. Pentru voi *viaţa a fost totul, iar ţara nimic!*

Moştenirea ce rămâne de la voi este trădarea, luxul şi risipa.

Eroii noştri ni-au lăsat suflul cald al iubirei de ţară şi abnegaţia împinsă până la sacrificiu, care va servi de pildă generaţiilor viitoare. O vom păstra moştenirea rămasă dela ei cu toată cinstea cuvenită şi cu statornicie vom păzi hotarele ce le-au întregit cu preţul vieţei lor.

Odihniţi-vă *Eroi* camarazi în criptele voastre! Cântările noastre şi ale neamului întreg să vă fie prinos de adâncă recunoştinţă şi eternă amintire!

Lăudaţi şi cântaţi *Eroii Neamului* cari se odihnesc întru Domnul!

„Apărătorii Patriei".

Câmpia Libertăţei

Puhoaiele de năvălitori cari au trecut de-alungul veacurilor peste noi Românii ne-au înfrânt în unele părţi, în ce priveşte conducerea liberă şi de sine stătătoare; n'au putut însă a ne desfiinţa limba, portul şi obiceiurile şi aceasta a făcut ca lupta să fie şi mai dârză între neamul nostru şi năvălitori.

Cea mai aprigă luptă au dus-o însă părţile Transilvănene. Minţi sclipitoare, caractere de fier cari nu se încovoiau sub nici o ameninţare sau suferinţă, au dus povestea libertăţii din tată în fiu până când a sosit vremea cea mare, a *întrunirei dela Blaj*.

De atunci, din ziua de 3 Mai 1848 a început lupta crâncenă între Români şi Unguri cari tindeau sub diferite forme să ne atragă în vasalitatea pentru contopire, pentru desfiinţare.

***Avram Iancu, Bărnuţiu, Bariţ, Şaguna* şi alţi oameni luminaţi, preoţi, profesori, învăţători şi diferiţi cărturari, au dat semnalul de alarmă şi tot neamul Ardelenesc s'a mişcat ca un freamăt de pădure.**

***Câmpia Blajului* — câmpia libertăţii — i-a adunat pe toţi şi întrâ'nsa s'a hotărât că neamul românesc nu se socoteşte vasal, ci e neam de sine stătător şi dacă împrejurări vitrige face să admită pe cotropitor în sânul ţărei, nu poate admite contopirea Românilor cu Maghiarii şi cu atât mai puţin că vor să'i socotească ca subjugaţi.**

Sângele vărsat din belşug cu prilejul atâtor manifestări de tendinţă a desrobirii, era totdeauna în sufletul Românilor din Ardeal, şi răzbunările oribile ale Ungurilor sădise între Transilvăneni ideia că trebuie scuturat acest jug umilitor.

Ungurii, întâi au ameninţat; apoi au încercat apropierea, dar ideia a rămas bine hotărâtă: *„Ori suntem pe picior de egalitate, ori ducem luptă faţişă până ne scuturăm de povara noastră"*.

Conducătorii maghiari totuşi au alergat la presiuni, dar cari n'au avut nici un efect.

Această statornică hotărâre a adus izbânda din zilele noastre.

Fie amintirea acelor premergători ai unirei de azi, prea-mărită, şi răţăciţii de azi cari se răsfaţă în lux şi desfrâu, să-şi aducă aminte de lupta care au dus-o şi modestia în care trăiau aceia ce, ne-au purtat lumina în care ni s'a făurit România Mare.

Omagii „Eroului Necunoscut"

Tu simbol al forţei Ţărei şi al virtuţilor străbune;
Tu, a cărui vitejie, Epopeea Ţărei-o spune;
Tu, putere 'nviorătoare; Tu speranţa şi mândria
Ţărei, încălzit la sânu-i, tu i-ai făurit tăria;

Astăzi pentru toţi Eroii la mormântul tău mă'nchin,
Tu vei fi o pildă vie veacurilor cari vin.

Patria azi te cinsteşte; te admiră, ţi se'nchină,
Căci ai fost Eroul vremei; soarele ce dă lumină;
Jertfa ta e jertfă sfântă, plină d'abnegaţiune;
Astăzi tu primeşti omagii de la 'ntreaga naţiune.

Tu, Erou dintre Eroii ce aţi luptat cu vitejie
Şi a-ţi creat legenda „Morţei care pe Eroi învie"
Astăzi tu trăeşti aevea şi eşti viu; tu n'ai murit.
Scoală şi priveşte'n juru-ţi şi vei rămânea uimit,
Cum o Ţară 'ntreagă astăzi, care prea mult te-a iubit,
'Ţi este recunoscătoare pentru ea că te-ai jertfit.

Vei rămâne printre veacuri ca o vie mărturie
Şi vei spune viitorimei, vei vorbi ca să se ştie,
Că românul a fost harnic şi la plug şi în război
Şi că ştie să înfrunte ori ce feluri de nevoi.

Fericit Erou, eşti facla care calea luminează;
Fericit Erou, eşti steaua care splendid radiază;
Generaţii viitoare vor veni să te'ncunune,
Ca simbol al forţei Ţărei şi al virtuţilor străbune.

Astăzi dară, tu primeşti dela Patria-ţi mărită,
Toată cinstea ce Ea-ţi face, cu omagii însoţită.
Linişteşte-te în pace; eşti destul de obosit;
Ea ţi-a dat dovadă plină de cât de mult te-a iubit.

Leonida S. Georgescu.

Ploeşti, 17 Mai 1923.

Ce are să mai fie...?!

Se vor împlini în curând cinci ani de zile de când zisa „pace“ s'a încheiat, după cel mai crâncen şi teribil război, pe care omenirea întreagă a fost osândită să'l vază şi să'l sufere cu toate grozăviile lui.

Cu pacea însă, n'a venit şi liniştea lumei; iar dezastrul lăsat de război nu se mai poate îndrepta, or câtă muncă s'ar sili să întrebuinţeze în viitor chiar a treia generaţie după cea actuală.

Şi nu se mai poate îndrepta, din cauză că, după un astfel de război, întreaga omenire a căpătat cu totul o altă mentalitate şi o judecată, cu totul opuse, din cari au eşit o extraordinară neînţelegere a vieţei, şi o lipsă de energie a spiritului de muncă.

S'a sperat de către cei mai de seamă conducători de popoare că în urma păcei încheiată, treptat-treptat lumea se va linişti iar viaţa'şi va recăpăta din nou o revenire asupra ei însăşi, reluându'şi firul întrerupt de marele „cataclism“.

Aceiaşi speranţă au avut-o toţi cari au avut un rol în desfăşurarea evenimentelor, ca factori principali şi activi; dar, aceiaşi speranţă, ca o nuanţă mai pronunţată totuşi, au avut-o popoarele scăpate de sub urgia flagelului spăimântător.

Astăzi se culeg fructele amare ale celui de al doilea mai îngrozitor şi mai înfricoşător război pe care omenirea'l poartă cu ea însăşi de aproape cinci ani de zile şi care, după toate aparenţele, va sfârşi prin distrugerea a tot ce a fost în stare să conceapă şi să creeze geniul uman în operile lui seculare spre folosul general.

Or câtă iniţiativă s'ar mai putea lua de către cei atot puternici, cu or câtă bună credinţă şi bunăvoinţă ar avea pentru îndreptarea lucrurilor, este de prisos în starea în care se află astăzi firea omului şi vederile lui după războiul prin care a trecut; mai ales şi după cum el vede cele ce se petrec de fapt şi pe cari le întâlneşte la fie care pas.

Primul entusiasm şi flacăra care l'a fermentat în preajma războiului s'au stins;

Al doilea entusiasm: „Victoria“ s'a evaporat;

Al treilea entusiasm: liberarea şi unirea... a fost... s'a topit în lupta pentru parvenire; pentru îmbogăţire repede; pentru pervertirea moralei; s'a topit în ură; în calomnie, în zavistie, în lipsa de respect către societate; către lucrul altuia, s'a topit cum s'au topit caracterele cele mai tari în faţa „Viţelului de aur“.

Aceste trei entusiasmuri au fost... au fost un vis... „trecător“.

Şi acest vis care nu trebuia să fie „trecător“ astăzi îşi are explicarea lui în reala şi foarte grava actualţiune în care ne găsim: individ, societate, stat.

Toată vlaga, toată vigoarea poporului, astăzi sânt aproape morfinate; moliăi, searbede şi atrofiate, lipsă de voinţă şi de energie totale, căci în faţa spectrului foamei şi mizeriei care'i aţine calea, nu mai alege ce vrea ci face ce poate face ca să poată trăi.

O luptă surdă se dă între viaţă şi moarte, între nevoie şi lipsă. Cine este mai îndrăsneţ ese mai 'nainte; cine e timid piere. Dar şi aşa, când n'ai de ce te prinde, viaţa este un chin continuu şi clipă cu clipă judecata omului se iroseşte în vălmăşeala gândurilor turburătoare.

Către cine să alerge un popor întreg spre a cere vreun ajutor?!

Către cei mai mari?... dar aceştia n'au timp nici chiar pentru ca să'şi facă „Siesta“ şi apoi şi ei fiind oameni, se înţelege că şi ei suferă, în felul lor însă.

Către societăţi? cari societăţi şi unde sunt societăţile de ajutor şi ce fel de societăţi sânt cari există în Ţara noastră?!

Până în ajunul războiului Ţara ne era înbelşugată; muncă răsplătită; viaţă patriarhală; banul plin de valoare, traiul eftin şi comod, relaţiunile de familie afectuoase, cele sociale armonioase. Astăzi,... O! astăzi este o tortură viaţa ori căruia dintre oamenii cari muncesc şi cu mintea şi cu braţul ca s'o trăiască...!

Astăzi, între fiecare om şi om s'a aşezat strat de ghiaţă care a pustiit inimile de tot ce închideau într'ânsele mai nobil şi sentimental.

Astăzi, fiecare având interese diverse, prinzând şi momentul oportun lucrează în interesul său propriu; parvine repede şi apoi „sfidează“. Răsfăţaţii norocului şi ai îndrăsnelei; ei sânt astăzi „elita societăţei“, au „Limonzine“, iau trăsuri luxoase, cai de „curse“, lux strălucitor, saloane cu mobilele cele mai fine şi ca inteligenţă obrăznicia şi...analfabetismul.

Iată progresul real şi Fericirea Ţărei astăzi după cutremurul sufletelor milionului de Eroi, cari au căzut jertfă nu pentru procopsirea unor nulităţi norocoase prin specula de tot felul şi de tot momentul, ci pentru preamărirea Patriei, închiegarea Neamului şi pentru un trai mai liniştit şi o viaţă mai tihnită a generaţiilor următoare.

De la astfel de zişi oameni poate oare cineva cere vreun ajutor?!

Ţara aceasta prea mult îngăduitoare şi răbdătoare, poate ea vreodată, să le mai ceară vreun sacrificiu? Şi ce ar fi ei în stare ca să'i ofere întru'un anume caz dat? or ce om inteligent ştie şi poate crede şi în excepţiuni, dar aceste excepţiuni sunt aşa de rare în cât regula comună, după cum se prezintă actualitatea lucrurilor cari se văd şi se pipăie, este prea evidentă.

Când aceasta este trista situaţiune în care se sbate, în general, un popor ca cel Român, bun, blând, viguros, cu comori sufleteşti neîntimate şi nepătrunse şi fără limite; oare el nu are dreptul la un ajutor?

Credem că este timpul ca acum şi cât mai repede să vie acest ajutor.

De la cine?... poporul îl aşteaptă...

Leonida S. Georgescu

DIN CARTEA VIEŢEI

Omul perfid şi făţarnic se foloseşte de toate în egoismul lui bestial, încât şi din nenorocirile altora caută să tragă foloase.

Comemorarea zilei Eroilor şi 10 Mai

Ziua Eroilor, una din cele mai de seamă sărbători naţionale a românismului, ca şi ziua de 10 Mai, au fost sărbătorite cu fastul cuvenit.

Cetăţenii oraşului nostru, cu mic cu mare, fără deosebire de sex şi naţionalitate, au răspuns într'un număr imens.

Cu regret am făcut însă constatarea că camarazii n'au ştiut să corespunză acestor înălţătoare momente patriotice, unii absentând, iar o infimă parte participând la numitele comemorări.

In Piaţa Unirei, în ziua Înălţarei Domnului, care coincidează şi se identifică cu *Comemorarea Eroilor*, a fost oficiat un impunător serviciu Divin, oficiat de părintele *Ene Grigorescu*, protoereul judeţului, care a fost asistat de întregul cler al oraşului.

După sfârşirea slujbei religioase au fost rostite mai multe cuvântări cu caracter patriotic prin cari s'au slăvit meritele celor ce s'au sacrificat pentru ţară.

S'a format apoi un lung cortej cu muzica militară, format din elevii şi elevele tuturor şcoalelor, armata, societatea „Apărătorii Patriei“ cu drapelul, Corporaţiile de Meseriaşi, societăţi filantropice, etc., precum şi peste 20.000 cetăţeni din toate clasele sociale.

La cimitirul Rudu au rostit cuvântări însufleţite d-l *Spirea N. Sorescu*, prefectul judeţului Prahova, căpitanul *Şonescu Andrei*, din partea armatei, preşedintele societăţei noastre d. *N. Constantinescu-Bordeni*, în numele demobilizaţilor Prahoveni, Maiorul rezervist *Al. Mateescu*, din partea invalizilor şi alţii.

Cuvântarea d-lui N. Constantinescu-Bordeni, la Cimitirul Bolovani

Onorată asistenţă!

Pentru România întregită, ziua Inălţării Domnului este sărbătoarea vitejiei, jertfei şi gloriei naţionale.

Din armata celor 800.000 de eroi, cari, s'au sacrificat în războiul pentru întregirea Neamului, a răsărit de ziua Inălţării din acest an, icoana jertfei şi a biruinţei, cea mai sublimă pildă morală: Eroul Necunoscut.

In faţa primejdiei, sufletul lui n'a cunoscut decât vitejia; în faţa durerii n'a cunoscut decât resemnarea; în faţa morţii n'a văzut decât viaţa şi izbânda Neamului.

S'a rostologit în mormânt, sfinţând viaţa lui şi viaţa Ţării.—De aceea, amintirea Eroului necunoscut va trebui să rămână îndreptarul etern al sufletelor noastre, în zilele de lupte aprige, ca-şi în zilele de pace binefăcătoare.

României i-a fost hărăzită de soartă şi de împrejurări partea cea mai grea a marelui război.

Fără contact cu marii aliaţi cari o puteau ajuta, trădată de aliatul apropriat,—România, după luptele cele mai grele şi rezistenţa cea mai îndârjită s'a văzut redusă la o jumătate din teritoiu, înconjurată de inamici şi cu aliaţii ruşi transformaţi în duşmani pe pământul Moldovei refugiului tragic.

Atunci a venit minunea refacerii şi a reculegerii, care ne-a dat apărarea vajnică a frontierelor, Oituzul şi Mărăşeştii, ofensiva biruinţei finale şi înfăptuirea marelui vis al unităţii.

Aceasta este opera nemuriroare a Eroului necunoscut, simbol al celor 800.000 de eroi, pe care poporul român îi va cinsti şi binecuvânta de-alungul veacurilor ce vor veni.

Lângă mormântul eroului necunoscut ca şi lângă mormintele ce ne înconjoară generaţiile de astăzi şi de mâine, vor regăsi atmosfera sfântă a dragostei de neam şi a jertfei pentru ţară.

Acolo şi aci se vor purifică şi şi înălţa sufletele; acelaşi şi aci vom simţi cu toţi că pe deasupra luptelor de toată ziua şi a nimicniciilor omeneşti, pluteşte idealul care ne leagă pe toţi şi datoria supremă dela care nimeni nu se poate abate; acolo şi aci din evocarea vieţii şi a faptelor eroilor necunoscuţi, vom învăţa ceea ce datorim Neamului şi ceea ce datorim propriei noastre conştiinţe.

Mormântul eroului necunoscut, şi al eroilor noştri de aci rămân straja veşnic trează şi dojeniloare în faţa căreia toate sufletele se vor cutremura şi reculege.

Deasupra mormintelor glorioase vor pluti deapururi liniştea pioasă a recunoştinţei şi binecuvântarea sfântă a neamului întregii.

Pentru a pune un lanţ de amintiri între noi cei de azi şi sute de mii de viteji ce ne-au dat o ţară liberă şi mare, şi pentruca printr'un gest uniform al milioanelor de cetăţeni români să arătăm Cerului şi să dovedim tuturor că un acelaş fior de dragoste şi de respect, de veneraţie şi de comemorare a trecut prin sufletele noastre, s'a hotărât ca soldatul necunoscut să fie sărbătorit astăzi la orele 12 prin gestul cel mai discret, cel mai cucernic şi cutremurător de impresionat în simplitatea lui: **Suspendarea oricărei activităţi timp de 2 minute.**

Fie ca în clipele sfinte ale acestor două minute să se fi topit în sufletele noastre toată răutatea, ca să păşim în viaţa de toate zilele mai buni, mai virtuoşi şi uniţi în cuget şi'n simţiri să lucrăm cu toţii la întărirea Patriei pentru a ne arăta vrednici de cei ce şi-au jertfit viaţa întru mărirea ei.

Probleme de asistenţă socială

PUERICULTURA

de Dr. C. POENARU-CĂPLESCU

Puericultura este una din cele mai importante probleme sanitare de asistenţă socială, care preocupă astăzi guvernele statelor beligerante din ultimul mare război mondial. Se ştie din statistica lui Döring publicată la Copenhaga de Crucea Roşie internaţională, că Europa a pierdut din cauza războiului de la 1914 până în a doua jumătate a anului 1919, adică în 5 ani, enorma cifră de 35.000.0000 oameni.

Această colosală pierdere de braţe productive din punct de vedere economic internaţional, explică de sigur criza economică prin care Europa trece şi scumpetea excesivă a traiului prin lipsa unei producţiuni suficiente în diferitele ramuri de activitate industrială. Dar explică şi de ce problema puericulturei e la ordinea zilei în toate Statele; de oare ce perderile în vieţi trebuesc refăcute pentru ca în cel mai scurt timp posibil (20—25 ani), viaţa economică să-şi poată relua mersul normal dinaintea războiului.

In aceasiă direcţiune, Franţa care este cea mai grea încercată, a dat alarma cu drept cuvânt, pentru că ea se depopulează văzând cu ochii.

Puericultura! Ce cuvânt comprehensiv!

A cultiva copilul din toate punctele de vedere: fizic, medical, intelectual, moral, artistic şi profesional ca îndrumare pentru viitor, etc.....

Dacă ne gândim un moment numai la trecut şi în această mare problemă socială găsim adevărat adagiul: „Nihli novi subsole“. In adevăr cei vechi Romanii şi Grecii dedeau o deosebită atenţiune educaţiunei fizice a copiilor, pe cari îi creşteau în vederea unei desvoltări viguroase, pentru a forma cetăţeni puternici cari să răspundă scopului vieţei din acele timpuri păgâne: „apărarea cetăţei“. Istoria ne arată cum la Romani copiii născuţi slabi sau schilozi erau aruncaţi în râpă de pe stânca Tarpea, pentrucă nu ar fi putut deveni cetăţeni voinici.

Toate instalaţiunile de băi, termele romane, toate jocurile fizice în aer liber, aruncătorii de discuri, gladiatorii etc.., apoi jocurile olimpice la greci, statuele şi picturile de pe va-

:: COMEMORAREA „EROILOR NEAMULUI ROMANESC" ::

Voi, Eroi!

Născuţi în astă lume, ursiţi ca jertfă sfântă
Şi rânduiţi de soartă să fiţi oşteni ai Ţărei
In vremi de sacrificii ce inimile avântă,
Dormiţi acum în pace şi'n taina înserărei....

Ca flori de primăvară, ca blânzii mieluşei,
Voi, tinere mlădiţe a brazilor bătrâni,
Doar a-ţi trecut în viaţă, ca pui de porumbei,
Şi a-ţi şi sburat la lupte cu hoarde de păgâni.

Fiinţa voastră sfântă şi plină de jertfire,
Aţi închinat'o Ţărei cu vraja tinereţei;
Cu focul sacru 'n inimi; cu dorul de mărire,
Făcut'aţi sacrificii cu perderea vieţei;
Precum făceau strămunii în vremuri de teroare,
Luptând cu vitejie cu hoarde 'nverşunate.
Voi însă împlinit'aţi prin moarte visul mare,
Visat d'arândul veacuri ce nu pot fi uitate...

Prin sacrificiul vostru a-ţi făurit unirea,
Mărind hotarul Ţărei din Munţi până la Mare
Şi aţi câştigat respectul unit cu preamărirea
Jertfirei voastre 'ntreagă pentr'o idee mare...

Ce dar să vă aducem şi cum să vă cinstim
Pe voi Eroi ai Ţărei pe care o iubim?
Şi cum să ne aducem aminte'n or ce vreme
De voi, ce aţi mers în lupte voioşi, făr'a vă teme!
Şi ce prinos s'aducem statorniciei voastre,
De cât păstrând cu cinste în inimile noastre,
Respect către ţărâna ce v'a 'nvelit, stropită
Cu lacrămile calde ale Ţărei întregită...

Dormiţi acum în pace şi'n linişte deplină
Căci Ţara nu vă uită; iar sufletele voastre
Ce prin Etern străbate şi's pline de lumină,
Ne arată calea largă a datoriei noastre.

Leonida S. Georgescu.

Ploeşti, 17 Mai 1923.

Tratamentul tuberculozei acum o mie de ani

Doctorul Dinguisli din Tinus a atras atenţiunea Academiei de medicină, că, acum o mie de ani, celebrul medic arab Avicenne recomanda contra tuberculozei: cură de aer, repaos fizic şi moral cură de lapte de măgăriţă şi supraalimentaţie, adăogând la acestea *dielanjubina* un medicament nevătămător făcut din trandafiri roşii, miere sau sirop de zahăr. Doctorul Dinguisli controlând efectele terapeutice ale acestui tratament declară că au fost satisfăcătoare asupra tuturor bolnavilor.

AMERICA şi EROUL NECUNOSCUT ROMÂN

Iată citaţiunea prin care prezidentul Statelor-Unite—în numele congresului Statelor-Unite ale Americei de Nord — a conferit ostaşului român necunoscut medalia de onoare a congresului Statelor-Unite, cu ocazia ceremoniei reînhumărei acestuia:

Către ostaşul necunoscut Român

„In virtutea autorităţei cu care prezidentul Statelor-Unite este învestit prin lege, medalia de onoare a congresului (Statelor-Unite), cea mai înaltă emblemă a valoarei şi virtuţei militare —este conferită în numele congresului Statelor-Unite Ostaşului necunoscut şi neidentificat român, ca o dorinţă de a adăoga tot ce este posibil la gloria neperitoare câştigată de către soldaţii României, cari au luptat în calitate de camarazi ai soldaţilor americani în decursul războiului mondial şi spre a comemora cu dânşii izbânzile naţiunilor asociate cu Statele-Unite ale Americei plătind acest tribut morţilor lor necunoscuţi.

RĂVAŞE

Frate Vătafe Dobre,

Văd că vrei să mă scoţi din liniştea în care îmi place să stau, fără să mă mai gândesc la frământarea lumească.

Să-ţi mărturisesc deci adevărul: nu-mi mai vine să privesc la această lume care, în bună parte, şi-a pierdut simţul bunei cuviinţe.

Hei! Frate Vătafe, lumea noastră s'a îngropat de vie; noi însă avem păcatul să-i supraviejuim şi crede-mă că eu unul nu sunt bucuros de aceasta.

De aceia m'am ascuns în mijlocul naturii, unde îmi desfată auzul păsările cerului şi vântul îmi adie frunţea încreţită de povara anilor duşi cu belşugul lor. Verdeaţa pajiştelor mă mângâie, şi mă îmbată cu bogăţia de mirosuri miile de flori.

Ce viaţă liniştită!

Tu stai şi-ţi iroseşti zilele în vălmăşagul omenirei de unde mă întrebi lucruri pe care nu le pricepi ...ul şi pe care de ţi-le voiu lămuri nu-ţi folosesc. Totuşi să-ţi împlinesc voia, de aici din mijlocul liniştei mele.

Mă întrebaşi — într'o epistolă a ta — ce înseamnă *valuta?*

E adevărat că acest cuvânt nu se aude de multă vreme, dar de când se aude, simţim cu toţii că se împuţinează hrana şi îmbrăcămintea. Femeile nu mai ţes la argea şi nici nu mai fac azime, iar bărbaţii nu mai îmbracă ţăranul alb ca zăpada şi cămaşa ca floarea de colilie, cu fluturi aurii pe poale. Ne-au năpădit alte feţe care nu cer să le spele atât de des, ci doar din când în când.

Poate că e bine, într'un fel, că se mai hodinesc femeile, dar din hodină fac un obiceiu şi din obiceiu se naşte trândăvia. Dar nu aceasta trebuia să-ţi spun, ci altceva: ce e *valuta?*

Nepoţii mei spun că „valuta" e socoteala de acasă la alte neamuri decât al nostru românesc. Neamurile acelea fiindcă nu au pământ binecuvântat ca al nostru, au făcut prin isteţimea minţii lor multe lucruri cari la noi sunt socotite de mare preţ şi pentru acele lucruri noi plătim grâu, porumb, petrol, rogodele, peşte şi alte producte din ţara noastră, iar streinii când au nevoi mai multe ne spun: „vă dăm marfa noastră, dar daţi-ne şi voi în schimb de-ale mâncărei". Noi stăm la tocmeală şi, din vorbă în vorbă, ajungem la târg; când nevoile lor sunt mai mari, ei ne dau mărfuri mai ieftine, iar când n'au nevoie dăm noi un sac de grâu pentru un petic de borangic lucrat frumos. Aşa că streinii ne dau câţiva metri de borangic ţesut — mătase cum îi zic ei — şi noi le dăm două - trei duzini de saci cu grâu. Şi aşa se face cu toate mărfurile care pătrund în ţara noastră.

Insă nu uita că sunt puţini cari au norocul să poarte lucruri de acelea scumpe; cei mai mulţi poartă alte lucruri scumpe şi de proastă calitate. Cred că te-am lămurit ce înseamnă *valuta* şi cum se înşeală buna-credinţă cu acest cuvânt care umblă pe toate buzele, în ziua de azi.

Ca să mai stărui asupra lui cred că e zadarnic fiindcă neamul nostru şi-a făcut singur mai multe nevoi decât îi trebuia.

Azi pe toţi îi auzi văitându-se de sărăcie şi, dragă Doamne, se munceşte şi ziua şi noaptea. Ba trenurile merg neîncetat; ba fabricele lucrează fără întrerupere; morile macină şi se încarcă sacii şi la lumina soarelui şi la a lunii, dar spor şi berechet nu-i nicăeri.

Unde se duc dar sudorile frunţilor noastre? Se pierd în văzduh? Nu! Ci se cară în alte meleaguri de unde ne vin — cu tot dinadinsul — cele ce nu ne trebuie.

Apoi, frate Vătafe, se adevereşte zicăloarea din bătrâni că „e mai fericit cel care a murit" decât noi cari trăim aceste vremuri — şi de bătrâneţe şi de lipsă. Ş'apoi şi lumea e tot aşa de slabă la minte ca şi pânzeturile care ne vin de peste hotare.

Il vezi pe om, chipeş, gras; crezi că e cel mai de seamă şi când colo te loveşte cu minciuna în obraz şi adeseori şi în pungă.

Rea omenire e azi, frate Vătafe! Nu mai ţine seamă că pe unde iese cuvântul se duce şi sufletul. De aceia nu se mai ajunge omul căci înşelăciunea stăpâneşte omenirea cu sora ei, minciuna, şi acum înşelăciunea şi-a schimbat numele, îşi zice *valuta.*

Eu însă am fugit de ea şi în mijlocul câmpului îmi pun grâul meu şi nutreţul pentru vite; îmi semăn cânepa mea pentru aşternuturi; îmi cresc oiţele mele care îmi dau brânza pentru iarnă şi lână pentru haine, iar baba mea, deşi e bătrână, mai poate plivi legumele verzi şi frumoase de îmi bucură inima, şi îşi întinde cu hărnicie gândacii de mătase să-i depene fire scumpe şi frumoase din care să facă ţesături cu alesuri mândre ca să-şi împodobească nepoţelele.

Casa noastră e îndestulată, frate Vătafe, şi „valuta" geaba ne dă târcoale, că n'are ce scoate dela noi

Pe voi, sărmanii dela oraşe, vă plâng şi eu şi baba mea că suferiţi; dar ce să-i faci, fiecare om e cu destinul lui, sau dacă se întâmplă, după cum îl face.

Iţi închei cartea mea şi-ţi doresc sănătate pentru puţinele zile ce le vei mai trăi în sbucium, nevoi şi lipsă.

Pristavul CĂLIN

In luna lui Florar, leatu 1923.

sele antice, ne arată cele mai frumoase corpuri de bărbaţi şi de femei cu atitudini pentru cele mai higienice mişcări şi dansuri; cari toate ne indică scopul unei educaţiuni fizice bine chibzuite. Şcoalele vechi erau în aer liber, căci filosoful Aristoteles a fost numit **peripateticul**, tocmai pentru că îşi făcea lecţiunile preumblându-se cu discipolii săi. Acest fapt arată cât de bine era condusă creşterea copilului în timpurile antice şi păgâne.

După Christos, care iubea mult copiii cu atâta blândeţe a zis: „Lăsaţi copiii să vină la mine", a apărut odată cu răspândirea Creştinismului un alt ideal ca scop al vieţei. De atunci viaţa trupească i-a început a fi dominată de viaţa sufletească. Tot de atunci igiena corporală şi educaţia fizică au rămas pe al doilea plan şi numai ast-fel se explică lipsa culturei fizice din evul mediu, care nu a mai fost reluată de cât în timpurile moderne din urmă şi numai la popoarele cu civilizaţie mai înaintată.

Franţa dela război încoace se preocupă în cel mai mare grad de problema puericulturei şi deci de a repopulărei, căci pe când în ultima jumătate de secol populaţia Germaniei s'a dublat, populaţia Franţei a rămas staţionară, iar acum e în descreştere. Din statistici recente, rezultă că în 1918 Franţa a avut 788.616 decese şi numai 339.041 naşteri. Numai din cauza epidemiei de gripă din acel an, a perdut 200.009 locuitori. Iată de ce puericultura în Franţa este o problemă vitală. Germania care a suferit mari perderi din cauza războiului, a înţeles cât de mare importanţă are repopularea; de aceea întrebuinţând pe lângă mijloacele morale şi pe cele imorale ca raţiune de stat, a reuşit să aibă în 1920, un excedent de un milion la naşteri.

La noi în ţară s'a dat de mult alarma şi din toate statisticile publicate, rezultă că avem excedente la rubrica naşterilor, dar mortalitatea infantilă e grozavă. După Prof. Tiţu Ganea e de 50% în primul an al vieţei, adică din 100 copii cari se nasc, abia 50 ajung la vârsta de un an. Din această cauză excedentul naşterilor dispare.

Iată de ce şi la noi *Puericultura* este o problemă sanitară capitală. Voi arăta într'un viitor articol ce s'a făcut şi ce ar mai trebui să se facă la noi pentru puericultură.

Măsuri contra Speculei

Membrii guvernului s'au întrunit în ziua de 18 Mai în consiliu sub preşidenţia d-lui I. I. C. Brătianu, preşedintele consiliului.

D. V. Sassu, ministru de industrie, a expus consiliului proectul contra speculei,—proect pe care consiliul l'a admis în întregime.

Prin acest proect alimentele şi toate obiectele necesare publicului se împart în două categorii, fixându-se preţuri de apărare contra speculei.

In prima categorie se vor trece alimentele şi obiectele de strictă necesitate.

Preţurile maxim ale acestei categorii se fixează de ministerul de industrie şi vor fi valabile o lună. Noui modificări se vor face la fiecare 30 de zile.

In a doua categorie se trec obiectele de maí mică necesitate, iar preţurile se vor fixa lunar de Camera de comerţ, — ministerul de industrie rezervându-şi dreptul să intervină în cazul când ele vor fi exagerate.

Pentru ca proectul să-şi aducă roadele aşteptate, d. ministru al industriei a prevăzut cele mai severe sancţiuni, ca pedeapsa cu închisoare şi amenzí mari vor fi date vinovaţilor chiar de la prima abatere.

Prin proect, micul parchet are obligaţiunea să aresteze, să judece şi să condamne în primele 24 ore dela constatarea speculei.

Proectul de lege—care a fost semnat de M. S. Regele a fost depus de d. V. Sassu la Cameră şi va fi votat în actuala sesiune.

Activitatea cooperatistă

Intâmplarea face să văd o reclamă din partea cooperativei «Misleanca», cu sediul în Gura Vitioarei, lângă staţia Scăioşi, în care îşi anunţă începerea activităţei fabricei de cărămidă.

Vesteşte pe doritori şi cu furnizare de pietriş, şi bolovani pentru pavat caldărâm.

Ne surprinde plăcut că anunţă şi livrare de nisip quartz pentru sticlărie.

Ştim într'o vreme că harnicul preşedinte al acestei cooperative, d-l Toma P. Călinescu, trata cu un consorţiu pentru înfiinţarea unei fabrici de sticlărie pe un vast teren în apropiere de cariera de nisip. Ne bucură — din punct de vedere al industriei noastre naţionale — această hotărâre şi regretăm că nu s'a înfăptuit încă.

Totuşi, faţă de greutăţile prin care d-sa a trecut şi obstacolele ce le-a întâmpinat până la înjghebarea şi montarea fabricei de cărămidă, ne face să credem că ideia înfiinţărei unei fabrici de sticlărie în apropiere de carierele de nisip nu va fi lăsată în părăsire şi se va stărui pentru atingerea ţintei.

Eforturile d-lui Călinescu merită toată lauda şi multă cinste se cuvine şi d-lui Inginer Pădeanu care s'a alăturat de d-sa să ducă mai departe sarcina destul de grea a conduce la bun sfârşit o instituţie cooperatistă românească.

SARBATORIREA EROULUI NECUNOSCUT

Intreaga suflare românească din tot cuprinsul României Mari a trecut prin măreţe clipe când **Eroul necunoscut** ales dintre miile de viteji anonimi căzuţi jertfă idealului naţional de unire — a fost aşezat pe carul izbânzii.

Din acest moment, rămăşiţele pământeşti au devenit simbolul întregului românism. In el s'au concentrat toate evenimentele prin cari am trecut în marele război. In el s'au simbolizat suferinţele şi lipsurile noastre şi ale atâtor mii oe orfani cari azi stau sub oblăduirea celor al căror suflet bate mai puţin decât al tatălui lor a cărui aripă a încetat a'i mai acoperi din clipa când ţara l'a chemat la datorie.

In faţa acestei festivităţi de doliu şi de cucernică amintire a celor duşi în lumea dreptilor, trebuie să ne aplecăm urechea în spre toţi cari au dat jertfa pentru înfăptuirea desrobirei neamului nostru.

Unii şi-au jerfit viaţa, alţii o parte din mădularele lor şi cei mulţi sprijinul. Se cuvine dar ca spre toţi aceştia să ne îndreptăm privirile, fiindcă în urma **Eroului necunoscut** vin aceste mii de **Eroi** cari au rămas între noi să ne amintească de jertfa făcută pentru unirea tuturor Românilor.

Trebuie să dovedim că simţul naţional este desvoltat şi că nu-i destul să chemi pe cetăţean în numele unui neam întreg să se jertfească pentru ca *ai lui* — rămânând în urmă — să sufere, sau dacă întâmplarea face să scape din vârtejul luptei, cu beteşug pentru restul zilelor, să întindă mâna la mila trecătorilor.

E dureroasă această nepăsare a celor cari au ştiut să aprindă făclia pentru luminarea drumului spre izbândă ca apoi să stea puşi la adăpost de lipsuri.

Lângă *Eroul necunoscut* avem şi alţi *Eroi* pe cari veşnic îi vedem între noi, slabi, galbeni, firavi, cari trebuie să fie mâine buni Români şi în sufletele cărora trebuie sădită credinţa că ţara în care s'au născut ei şi tot neamul lor, e ţara unde se împarte cu dreptate şi izbânda şi lipsa.

Voi cari aţi ştiut să faceţi fast în jurul *Eroului necunoscut*, faceţi şi între toţi cei cunoscuţi şi trăitori cu noi bucuria răsplătirii.

Priveghiaţi ca această generaţie de fii de Eroi, cari se ridică, să fie adevăraţi Români.

Desbrăcaţi-vă de haina lăcomiei şi puneţi frâu apucăturilor cari aduc ruina ţărei.

Pedepsiţi aspru nedreptăţile, căci numai aşa putem păstra moştenirea lăsată nouă de *Eroul necunoscut*.

Altfel, tot fastul ce-l faceţi rămâne sarbăd şi jertfele făcute de *marele Erou necunoscut* nu se vor mai putea ţine cu folos.

Aceste observaţiuni, pe cari le facem ca foşti şi viitori apărători ai Patriei, le socotim îndreptăţite şi credem că toţi cari au simţul realităţei ne vor da dreptate ca să ne îngrijim de viitorul nostru şi al copiilor noştrii.

Luxul, risipa şi desfrâul sardanapalic de astăzi — de după războ — contrastează prea mult cu lipsa ce îndură *miile de Eroi în viaţă* cari, în sinceritatea lor, nu ştiu că preţul jertfei lor îl foloseşte doar câţiva inşi cari n'au cunoscut şi nu ştiu ce este *eroismul*.

„Tipografia Românească"
— SOCIETATE ANONIMĂ —
Ploeşti, - Str. Târgşor 9

Execută tot felul de lucrări tipografice cu preţuri f. modeste. Prompt şi conştiincios. - Secţie specială de legătorie de cărţi. —

AFORISME MEDICALE

Nu invidiaţi pe funcţionarul de biurou!

Funcţionarul trebue să lucreze *în casă*, la un biurou, ani şi ani.

El nu face exerciţiul cuvenit. Muşchii lui devin moi şi din cauză că nu face mişcări se atrofiază; e constipat des, suferă adesea de durere de cap şi indigestie. E predispus a fi nervos şi doarme prost din cauza somnului agitat.

Corpul lui se slăbeşte, aşa că răceşte şi se îmbolnăveşte uşor.

Funcţionarul de biurou, un umilit al soartei, e plăpând ca o plantă crescută în seră.

Cei ce vă câştigaţi existenţa cu sudoarea frunţii în plin aier, în atelier sau fabrică, fiţi mulţumiţi că munca brută vă face să înăduşiţi. Aceasta este foarte bună pentru sănătatea voastră şi sănătatea este ştiut că este cea mai scumpă comoară.

Dr. P.

Primul Preşedinte al Tribunalului Prahova

Comisiunea pentru regularea şi consolidarea drepturilor de concesiuni petrolifere din Jud. Prahova.

PUBLICAŢIUNE

D-l Inginer hotarnic C. Bontilă, din Ploeşti, depunând raportul de expertiză admis de Comisiunea de Consolidare prin jurnalul din 7 Decembrie 1922. în cererea de consolidare a reclamantei Soc. „Petrol Block" din Bucureşti, Dos. No. 6045|921, pentru cele trei parcele de terenuri petrolifere, situate în comuna Ţintea, Jud. Prahova, luate în concesiune dela Frusina I. Stoicescu cu soţul, Maria Gh. Mavrogheni, Elena Gheorghe Ionescu cu soţul şi Maria C. Dumitrescu cu soţul, prin actul trans. spec. No. 2378 din 919, reclamanta societatea „Petrol Block" cu petiţia înreg. la No. 20278|923, a cerut termenul pentru consolidarea drepturilor sale ce are asupra acestor trei parcele şi anume:

1) Un teren de 4 hect. 0192, 25 m p. plan 19 „La Margineanca" vecin cu: Smaranda Enache Nicorescu, Mitu Ungureanu şi drumul de plan.—2) Un teren de 2828,60 m.p. 20 «La Mărgineanca» vecin cu: Smaranda Enache Nicorescu, Ilinca Ioniţă Nica, Petre Ionescu şi C-tin Ciurea.—3) Un teren de 5435,35 m. p. plan 21 «La Mărgineanca" vecin cu: Smaranda Enache Nicorescu, C. Ioniţă Văcăroiu, Artina Niculae Mărgărit, Moşt. def. Ion Nica, drumul şi apa Dâmbu.

S'a fixat ziua de 15 (cinci spre zece) Iunie 1923, ora 10 a. m. pentru cercetarea şi judecata cererei în localitate.

Se vestesc toţi aceia care ar pretinde veri un drept asupra terenurilor de maisus, să-şi formuleze pretenţiunile lor prin petiţiuni dresate Primului Preşedinte al Trib. Prahova, cu cel puţin trei zile libere înainte de termenul fixat, iar proprietarii pot face contestaţiuni chiar în ziua cercetărei în localitate.

Prim-Preşed. **R. A. Cara-Thasse**
Grefier, **Grigorescu.**

No. 23858 din 21 Mai 1923.
Dosar No. 6045|923.

Tribunalul Prahova s. III

PUBLICAŢIUNE

In ziua de 11 Iunie 1923, în biroul Corpului de Portărei depe lângă acest Tribunal, de la ora 3 p. m. în sus, se va vinde la licitaţie publică, drepturile de concesiune descrise în actul trans. spec. No. 1805|913 şi cel de cesiune trans. spec. No. 2571|921 consolidate prin hotărârea No. 70|921 şi anume:

Dreptul de concesiune ce se cuvine minorilor decedatului Ioniţă I. T. Buzilă, de 50% din concesiunea defunctului ce o are împreună cu H. Iaroslavici asupra a două parcele de teren unul cu denumirea la «Arde pământ" Buştenari. în supr. de 4084 m.p. vecin cu Ghiţă D. Furtună, Nicu Gr. Scorţeanu moşt. def. Stanca D. Furtună, Lixandra St. D. Furtună, Ion Banu Enescu şi Apa Turburea şi altul la „Runcu" Poiana Popi, în suprafaţă de 1490 m.p., vecin cu: Sultana I. M. Cazan, Safta şi Gheorghe M. Furtună şi Ministerul Domeniilor ambele terenuri situate în com. Scorţeni, aceasta dupe cererea tutoarei legale Maria I. Buzilă, având avizul consiliului de familie al casei numitului defunct cu data 22 Septembrie 1922, şi în conformitate cu disp. jurnalului acestui Tribunal cu No. 4587|923.

Licitaţia pentru terenul de la „Arde pământ" se va începe de la suma de lei 2.500 pogonul, iar pentru cel de la «Runcu" de la suma de lei 22.350 plus o redevenţă de $4^1/_2$ din producţiunea brută a ţiţeiului ce va rezulta din exploatare.

Se face cunoscut că vânzarea se face pe bani gata.

Preşedinte, *Nedescifrabil*
p. Portărel, **MIHĂILESCU**

No. 20.356 din 25 Mai 1923.
Dos. 3566|922 R. 1272.

ATENŢIUNE!

Nu pierdeţi ocazia!

Se aduce la cunoştinţa tuturor doritorilor şi camarazilor noştri căci Camaradul nostru d. Gh. V. Dinulescu de profesiune mecanic din Str. Gh. Gr. Cantacuzino No. 185 Loco, vinde cu preţuri foarte reduse următoarele: o maşină de cusut de cismărie cu picior tip „Singer" în perfectă stare de funcţiune, Una maşină de cusut tip „Singer" pentru Croitorie de Damă şi bărbătească, Una maşină tip „Vertain" cu cusătură în 2 părţi pentru Croitorie de damă şi bărbătească şi diferite alte tipuri de maşini de cusut. Un triplu s'au bicicletă de 3 persoane tip„ Cleman" în perfectă stare de funcţionare.